

ДОБРУДЖАСКО СЛОВО

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Едни брой 20 ст.

Главен Редакторъ: С. Т. ПЕТРОВЪ.

Телефонъ № 248.

Г-ца Роза Ф. Коенъ

Г-нъ Леви Берковъ

ще се вънчаятъ на 22 тога 1919 година.

Варна.

Варна.

ПАНАХИДА.

По случай 2½ годишнината и едногодишнината от смъртта на обичните ни синове и братя

Д-ръ Георги С. Георгиевичъ

пochиналъ на 25. I. 1917 г. въ гр. Тулуса (Франция)

Михаилъ С. Георгиевичъ

пochиналъ на 23. VI. 1918 г. въ гр. София
ще се отслужи панахида въ Недѣля — на 22 юни въ църкватата „Св. Архангелъ Михаилъ“ слѣдъ божествена служба,

Поканватъ се всички роднини, приятели и почитатели на покойнитъ да присъствуватъ.

гр. Варна, 19 юни 1919 год

Отъ Опечаленитъ съмейство.

д. к.

Ромънскиятъ професори и истината.

Ромънскиятъ професоръ и сенаторъ Драгическо, съ когото имамхме вече миналата година единъ двубой, за неговитъ плоски фалшифициранія на исторіята; пакъ се е опиралъ да изопачава истината и хвърля прахъ въ очите на просвѣтното обществено мнѣніе въ Европа. Съ едно писмо отправено до Женевскія вѣстникъ „Imparcie Suisse“ Драгическо се опитва да убори твърдѣнietо на почтенія г. И. Урсу, също ромънски професоръ, че естествената граница на Ромъния съ Дунавъ, Тиса и Днестъ. Драгическо мѣчи да застави и своя съотечественикъ г. Урсу да се съгласи съ него, че той не билъ трѣтиранъ въпроса за Добруджа, която трѣба да се върне на България съгласно писаното въ двѣ статии отъ редактора на „Imparcie Suisse“, а само за Дунавската граница на Банатъ.

Драгическо неспокоенъ, че истината си пробива путь, казва: Извѣстно е, че професоръ Урсу не разглеждаше въпроса за Добруджа, а въпроса за Дунавската граница на Банатъ, дѣто сърбите претендиратъ да се прѣхвърлятъ отвѣдъ Дунава за да окупиратъ 300 хиляди Югославия прѣснати като островчета слѣдъ други неславянски племена. По този поводъ професоръ Урсу забѣлѣзва, че ромънитъ жертвуватъ 500 хиляди душа свои хора, които ще паднатъ въ Сърбия, ако тя се простре отвѣдъ Дунава, въ Банатъ».

„Въ Добруджа положението е друго. Ромънитъ не могатъ да се откажатъ отъ Добруджа въ полза на България, когато тѣ сѫ въ тази областъ 60% отъ населението, а българитъ само 140%.

Да видимъ. Азъ ще дамъ едно извлѣчение отъ статистиката, която бѣше прибавена къмъ Петербургския протоколъ прѣзъ 1913 год. и бѣше въ сила и за Букурешкия миръ с. г. и то само за Силистренската, Добричската и Балчишката околии; отъ която може да се води заключение какво е населението въ Добруджа:

Всичко	Балчишка	Силистренска	Добричка	Околия
200651	34832	77859	42183	Всичко
109129	23080	43916	658	Българи
1711	84	969	35430	Ромъни
62341	5605	21306	104	Турци
655	327	224	325	Гърци
667	77	6903589	6050	Изралитяни
1508	1991163	6193266	1025	Арменци
8018	2263	1763	122	Цигани
9338	1763	1039	1042	Татари
4885	—	—	—	Гагаузи
2402	321	—	—	Разни народи

а това значи, че при едно „малцинство“ отъ 109, 129, българи не може да бѣде управлявано отъ едно „мнозинство“ отъ 1711 и словомъ толкова ромъни. Каждъ е тогава това мнозинство отъ 60% за което твър-

ди г. Драгическо? Разбира се то съществува само въ неговата глава. И не ще ми бѣде чудно, ако конференцията на мира бѣде изненадана отъ Драгическо и подобнитъ нему които заявятъ че Римъ е ромънска колония, че Орлеанъ е населенъ съ потомците на „Бокура“. За празните и шовинистични глави всичко е възможно. Отричането на исторіята е най-лесното, а фалшифициране на статистиката е най-обикновеното, а това може да направи само единъ ромънски професоръ, който по нѣкога обмислено мѣчи да заблуждава общественото мнѣніе въ Европа за смѣтка на своите съсѣди.

По нататъкъ Драгическо казва: „колкото за съпротивата въ 1878 год. отновно смѣната на Бесарабия съ Добруджа, тя се дѣлжи не на извършената по отношение на Ромъния неправди, понеже такава размѣна не можеше да става тъй. Като още тогава на Добруджа се гледаше като на провинция, която рано или кїсно щѣше да принадлежи на Ромъния. (Sic)

Прѣдставете си колко простаци сѫ биле П. Карпъ, Лакустиану и др. които викаха въ ромънския парламентъ прѣзъ 1878 заедно съ всички депутати: нещеме Добруджа! или Бесарабия или нищо, а Лакустиану бѣше произнесълъ пророческите думи: „Анексията на Добруджа, която е част отъ България ще съставя винаги една опасност, ще бѣде ябълка на раздора между двѣтъ родни страни и това положение ще бѣде използвано отъ ония които иматъ интересъ да ни видятъ неприятели съ българитѣ“ събитията отъ 1913 и 1916 год. потвърдиха думите му, а Драгическо и подобнитъ му продължаватъ да раздруватъ тази умраза.

Колкото за страхътъ на Драгическо, че ние сме претендидали за 300, хиляди българи въ Бесарабия и 200 хиляди въ прѣдѣлите на стара Ромъния (тѣ надминаватъ цифрата 450 хиляди) ще му кажа, че е безсъсенъ. Ний не сме толкова алчни за земи, а искаме да се очертаемъ въ естествените си граници, искаме въ тѣхъ да включимъ тия земи, които исторически, отнографически и по право ни принадлежатъ, за да се развиваме свободно.

Тежко на бѫщащото ни съсѣство ако такива неискрени шовенисти като Драгическо останатъ да даватъ тонъ на политическите тежнения въ Букурешъ, кждѣто съмѣтаме да намѣримъ хора за разбиране и взаимностъ, та двѣтѣ съсѣди да прѣпустяватъ, въ културата и прогреса.

До Редакцията на в. „Слово“
Тукъ.

Моля, Господинъ Редакторе,
да помѣстите настоящето до-
писка въ почитаемия Ви в-къ.

На вѣстникъ „Обнова“.

Отъ появилъ се напослѣдъкъ нѣколко анонимни дописки въ редъ броеве на в. „Обнова“ по мой адресъ, като домакинъ на 8 п. полкъ, личи, че озлоблението на редактора на този вѣстникъ, причинено му отъ фияското, което той прѣзъ м. мартъ т. г. прѣтърпя, когато се бѣше явилъ въ полка, въ ролята на самозванъ ревизоръ на полковитъ складове. Не може иначе да се обясни помѣстянето на тѣзи редъ дописки по мой адресъ, които въ цѣлото си съдѣржание, сѫ нищо друго, освѣтъ плоски лжии и най-мръсни клѣвети. Господинъ Редактора на в. „Обнова“ вмѣсто да отговори на зададенитѣ му отъ менъ нѣколко въпроса въ в. „Народна Отбрана“, се е запрѣталъ да лови риба въ мѣтна вода.

Въ брой 146 отъ 17 т. м. мене се прѣписва, че съмъ държалъ двама ординарци, които ми пазели лозето — отъ кждѣ да имамъ и азъ лозе, както много други иматъ? Понеже свѣдѣниета на Г-нъ Редакторъ сѫ много непълни, то азъ ще го освѣтя, за да не се блѣска изъ мѣтната вода повече.

1. Ако има офицеръ въ гарнизона, а може би и въ армията, който да не дѣржи ординарецъ и използва войнишки трудъ, то това съмъ азъ — Майоръ Сърбеновъ. Като домакинъ на 8 п. полкъ, обаче, Майоръ С. имамъ не само двама ординарци, (ако могатъ да се съмѣтатъ за такива) пазачи на полковата нива съ царевица още и слѣднитѣ: а) 27 косачи и пазачи на ливадата ми за прибиране на съното — необходимо за храна прѣзъ зимата на добитъка отъ полка; б) 2 пазачи на около 57 декара нива — задъ лагера — за сѣти съ ечемикъ, тоже за изхранване на добитъка; г) 17 пазачи и работници въ зеленчуковата градина — отъ 75 декара и д) 10 пазачи на полковия добитъкъ — въ мѣстността „Гюндюзъ-чешма“ така че, Майоръ С., като домакинъ на 8 п. полкъ, нѣма само двама ординарци, но както виждате, тѣ сѫ 58 души, Господинъ Редакторе!

Колкото, че съмъ билъ обиралъ черешитѣ по чуждитѣ лози, ще видите, Господинъ Редакторе, пълната възможностъ да докажите това ми прѣстъжение прѣдъ сѫда, за която цѣлъ днес депозирахъ нуждното заявление.

Накрай, ако Господинъ Редактора на в. „Обнова“ съмъ, че е прѣстъжно, ако Майоръ С. е отстъпилъ на полка безъ никакъвъ наемъ собственото си място, за да го използува, като го засѣе за нуждитѣ на полка, нека отговори.

Майоръ: Сърбеновъ.

Хроника.

Министерството съ заповъдь е въстановило старото положение при пътуването т. е. безъ всъкакви формалности—обаче, частно за Варна първото положение си остава до отговора на министерството, което е запитано съ рапорт отъ окръжниятъ ни управител, защото въ заповъдьта на В. П. секция се споменува за свободно пътуване само въ не забраненитъ зони.

Тия дни въ града ни пристига групата отъ народния ни театръ, която ще прѣстои извѣстно време и играе нѣколко добри пиеши—Гражданството и тоя путь ще се отзове добрѣ и прѣчики играта на на народнитъ ни актриси и актьори, които въ този отрасълъ на искуството сѫ и наша гордостъ!

Равкопитъ по старината намерена прѣди войната, близо до Варна къмъ мѣстността „Гюндюшъчещме“ продължаватъ. Открили сѫ се нови работи които свѣдошатъ, че тая старина—храмъ, върху плато 800 кв. м. е отъ IV или V вѣкъ,

Реколтата въ Варненско, въпрѣки малко непостоянното време, споредъ думитъ на г. г. агрономитъ, обѣщава да бѫде една отъ най-добрѣтъ.

Въ Добруджа реколтата е по-вече отъ добра—нѣма нито единъ родъ посъева компрометирана.

Съобщава отъ София, че всѣки денъ пристигатъ воено-плѣнници, които разправяли, че положението на плѣнниците въ гръцки тѣ и срѣбъски лагери било ужасно. Всички съ сълзи на очи молятъ застѫпничеството прѣдъ съглашенските власти да бѫдатъ освободени. Направени сѫ такива отъ страна на Добруджанска организация и Министерството на Външнитъ работи.

Положението на плѣнниците въ италиянските и френски лагери е било добро.

Днесъ оперната дружба въ града ни заминава за Шуменъ и Продадия, кѫдѣто ще играе нѣкой отъ познатитъ на варненци оперетки.

Кризата.

ВЪ РОМАНИЯ

Русенскиятъ добрѣ информиранъ ежедневникъ „Ратникъ“ ете какво пише за ромужнската криза.

Въ първѣтъ мѣсеци на примирието, самооблащанието на Ромужния бѣ извѣнредно голѣмо. Свикала да жъне ефтина слала, тя се отнасяше съ голѣмо прѣнебрежение не само къмъ побѣденитъ, за побѣдата надъ която тя имаше прѣтенции за много голѣмъ дѣль но и къмъ своятъ съюзници.

Куриозни биваха самохвалствата на Букурешкитъ вѣстници. Тѣ отиваха до тамъ, че приписаха поражението на Германските армии на западния фронтъ, на своятъ побѣдоносно армии. И, много естествено, слѣдъ такива незаплатими услуги, направени на Съглашението (?), Ромужния имаше пълни основания да се самооблаща за бѫдящитъ неизбройни придобивки, които имаше да получи въ даръ.

И тръгнаха ромужнските пълчища да завладяватъ свѣта! Много за малко бѣха, обаче, радоститъ ромужски. Едно слѣдъ друго започнаха да слѣдватъ разочарования

та: За Бесарабия, за Банатъ, за Добруджа, за Буковина.

Какъ ще излѣзе Ромужния отъ тази война—тя не знае.

Официозътъ „Виторулъ“ признава това. Той пише: г. Братияну не можа да усигури за Ромужния дори и териториятъ, които бѣха гарантирани съ договора отъ 1916 год.

И Братияну рѣшилъ да подаде оставка.

Въ Ромужния кипежъ.

Министерската криза сѫществува вече 10 дни. Ежедневнитъ съвѣщания съ партийнитъ водители доказаха, че наслѣдството, което остава Братияну е тежко; а бѫдещето много не ясо.

Короннитъ съвѣти подчертаватъ това.

Какъ ще се справи Ромужния сътуй?

Ще съумѣели тя да прѣцѣни положението и да подири приятелство на своите съсѣди, за да може да закрѣпне вѫтрѣшно?

Това е единъ въпросъ, върху който се замислятъ днесъ много ромужски глави.

Кир.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

София 19-и

Изглежда, че министъ Драгевъ ще остане на своя постъ и за е бѫдаще.

София 19 с. д.

Веднага слѣдъ връщането на отсѫтствуващи министри, министерскиятъ съветъ ще се занимава съ въпроса за опредѣлянето на делегатитъ, които ще ни представява въ Парижъ и слѣдъ това въпроса за изборите.

Русе 19 с. д.

Въ града се носятъ тревожни слухове за положението въ Ромужния—стачната се разширява и въ срѣдата на транспортните и металургичните работници.

Русе 19 с. с.

Въ коронниятъ съветъ на която, Братияну въ изложилъ положението въ Ромужния, на Парижъ, края въ държалъ рѣчъ, въ която е констатиранъ неудовлетворяването на Ромужния, съразмѣрно нейните жертви, въ конференцията.

Русе с. д.

Ромужната главна квартира е рѣшила да не изпълни заповѣдъта на Версаиль, да оттегли ромужните войски отъ Банатъ—Вървъ се че Генералъ Авереско ще състави новиятъ кабинетъ.

ЖИВОТЪТЪ ВЪ ДОБРУДЖА

Бабадашка Околия.

Продължение отъ бр. 69

гр. Бабадагъ. Французското комендантство се вдигна отъ града. Ромужните власти освободени отъ неговия контролъ, засилиха прѣсѣдването и терора си срѣщу българитъ и турцитъ. Докато бѣха тукъ, французвитъ ограничаваха свое велия и обуздаваха грабителски тѣ апетити на ромужската администрация. Сега ромужните чиновници и стражари сѫ пълни господари на живота и честта на гражданитъ и вършатъ, каквото си искатъ. Тѣ публично заявяватъ, че имали инструкции отъ Букурешъ да принудятъ неромужнското население да се изсели отъ Добруджа. Нито единъ българинъ не трѣбва да остане. Заплашванията, арестуванията, побоите, изнудванията и

отвличанията нѣматъ край. Животъ тукъ стана непоносимъ, Многи други се готвятъ да се изселятъ насокро.

Гражданитъ, които прѣзъ 1916 г. бѣха отвлечени и интернирани въ Молдова, получиха официални съобщения, че имъ се отнима ромужското поданство и че всичкитъ имъ имоти се конфискуватъ. Между тѣхъ сѫ и първите търговци въ града Ив. Ганевъ, Иови Моровъ, Жеко Костовъ и др. Сега тия хора оставатъ на улицата безъ срѣдства за поминъкъ. Конфискуватъ имотите сѫщо и на всички граждани, които били плѣнници въ България, на дезертьоритъ отъ ромужската армия, на всички, които сѫ заемали прѣзъ българската окупация общински или държавни служби, както и всички имоти на бѣжанци

тѣ. Прѣслѣдватъ и арестуватъ въ колонията всички делегати отъ дължността на народни събори, Х. Салимъ, Хасанъ и Неджидъ Демирджанъ бѣха арестувани и възани откариани въ Тулча, защо участвували като делегати на ту ското население въ двата събора Салимъ Хасанъ бѣ държанъ десетина дни въ Тулчанския затвор, и бѣ освободенъ, слѣдъ като да 2000 лв. рушветъ; Неджидъ Демирджанъ бѣ освободенъ по застъпничеството на гражданитъ прѣ французското комендантство. Бишатъ кметъ Стойко Николовъ (нѣколко пъти битетъ, арестуванъ разкарванъ по участъците). За да отврѣе отъ прѣслѣдванията, биле принуденъ да плати голѣми рушвети на полицията.

Варненско Коловздано на И. В. ЦАРЬ БОРЬС ДРУЖЕСТВО

Обявление.

№ 896

Въ допълнение на обявленietо ми подъ № 582 отъ 3 май т. г. обнародвано въ брой 50 на „Добруджанско слово“ съобщавамъ, че на 23 юни т. г. (понедѣлникъ), въ 9 ч. сутринта, ще продавамъ ну публиченъ търгъ на самото мѣсто—билата на г-нъ Атанасъ А. Буровъ, близо до VI полицейски участъкъ (лозята „Салтанаидъ“), останалутъ 2 кадуса и 1 единъ поставъ (шарапана), съ вмѣстимостъ по-вече отъ по 1200 литри, принадлежащи на обявената въ несъстоятелност фирмата „Братя Гиневи“. Първоначална оцѣнка по 150 лв. едина кадусъ. Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка и заинтересованите могатъ да се явятъ на горѣзначеното мѣсто, въ опредѣлния денъ и часъ и наддаватъ. гр. Варна 19 юни 1919 год.

И. Варн. Сжд. Приставъ

Д. Х. Ивановъ.

ПРАЗНИ ТОРБИ

Хипута и други ограничено количество на износни цѣни при

Килимчи Аンドрея
търговия съ желъзи изѣчания
4—10 Варна.

Обявява.

Продава се бензиновъ моторъ въ добро състояние $2\frac{1}{2}$ конски сили на износна цѣна.

Споразумение при тютюневата фабрика К. Авгеринидисъ.

Акционерно Застрахователно Д-ство—София.

Основенъ капиталъ 3,000,000 лв.
Главна инспекция, ул. Мад. Търговска № 2.

Д-во „Добруджа“ застрахова по: „Пожаръ“, „Животъ“, „Транспортъ“, „Нещастни случаи“, „Кражба“ и пр. съ най-либерални условия и ефтини прѣмии.

Д-во „Добруджа“ покрива риска за война бесплатно и осигурява ЖЕНИ безъ никакво повишение на прѣмията.

Търсятъ се агенти и агенции за цѣлото царство при най-либерални условия.

Главенъ инспекторъ:

С. Петровъ.

Д-ръ А. Стателовъ
приема болни отъ 1 — 4 часа следъ обядъ

5—5 ул. Пирогска 19. (До печатница „Зора“).

Английски СИНЪ КАМЪКЪ
Съобщаваме, че продажбата на пристигналия прѣди нѣколко дни въ Варна съ парахода Selerno

Английски СИНЪ КАМЪКЪ 99/100%
въ оригинални бурета, отъ извѣстната въ България

Английска фабрика: MC. KECHNIE BROTHERS Ltd.

Copper & Sulphate of Copper Manufactures

WIDNES — LIVERPOOL

е възложено изключително на фирмата

Засилевъ & Конжухаровъ

Централа ВАРНА. Клонове: София ул. „Московска“ 13 А.

и Габрово.

7 Телефони Варна 187, София 1568, Габрово 14.

За телеграми „Панъко“

Поръжките се изпълняватъ веднага.

Съ почитъ Марко Шехтеръ—София.

Печатница „Войниковъ“ — Варна.